

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

นับตั้งแต่อดีต ประเทศไทยของเราได้มีการปรับปรุงพัฒนา และเปลี่ยนแปลง พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชีรวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี ทั้งนี้เพื่อให้วิชาชีพบัญชีมีการพัฒนาอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ดังนั้นในปี พ.ศ. 2547 จึงได้มีการพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 ออกมาใช้แทนพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2543 โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 23 ตุลาคม 2547 เป็นต้นไป

พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 ได้รวบรวมวิชาชีพบัญชีจากด้านต่าง ๆ มารวมอยู่ในศูนย์กลางภายใต้องค์กรที่เป็นนิติบุคคลโดยเฉพาะ เรียกว่า “สภาวิชาชีพบัญชี” (Federation of Accounting Professions) โดยเน้นที่การบัญชี 6 ด้าน คือ การทำบัญชี การสอบบัญชี การบัญชีบริหาร การวางระบบบัญชี การบัญชีภาษีอากร การศึกษาและเทคโนโลยีการบัญชี จุดมุ่งหมายหลักคือ ให้เป็นศูนย์รวมผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี ทำให้เกิดความเป็นปึกแผ่น และมีเอกภาพ ให้เป็นศูนย์รวมการให้ความรู้ พัฒนา และส่งเสริมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพบัญชีในด้านคุณภาพ รวมถึงการควบคุมจรรยาบรรณของการประกอบวิชาชีพบัญชี เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีสามารถปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน จนเป็นมาตรฐานและได้รับความไว้วางใจจากสังคมมากยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชียุคปัจจุบันนี้ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของ “สภาวิชาชีพบัญชี” ไว้หลายประการ ได้แก่ ส่งเสริมการศึกษา การอบรม และการวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก จัดสวัสดิการและการสงเคราะห์ระหว่างสมาชิกกำหนดมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการสอบบัญชี และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี กำหนดจรรยาบรรณผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี รับขึ้นทะเบียนการประกอบวิชาชีพบัญชี ออกใบอนุญาต พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของสมาชิกและผู้ขึ้นทะเบียนอื่นเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพบัญชี ให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพบัญชี เป็นต้น

การออกกฎหมายฉบับนี้ ทำให้การบริการด้านวิชาชีพการสอบบัญชี แต่เดิมซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เปลี่ยนเป็นให้สภาวิชาชีพเป็นผู้ดูแลแทน โดยมีกระทรวงพาณิชย์ภายใต้คณะกรรมการกำกับดูแลวิชาชีพการบัญชี (กทบ.) เป็นผู้ควบคุมให้

สภาวิชาชีพดำเนินการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ จากการจัดตั้งสภาวิชาชีพดังกล่าวส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงต่อทัศนคติของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้ประกอบวิชาชีพในด้านการทำบัญชี
2. ผู้ประกอบวิชาชีพในด้านการสอบบัญชี
3. ผู้ประกอบวิชาชีพในด้านการบัญชีบริหาร
4. ผู้ประกอบวิชาชีพในด้านการวางแผนระบบบัญชี
5. ผู้ประกอบวิชาชีพในด้านการบัญชีภาษีอากร
6. ผู้ประกอบวิชาชีพในด้านการศึกษาและเทคโนโลยีการบัญชีและบริการบัญชีด้านอื่น

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ประกอบวิชาชีพการบัญชีในเขตจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อสภาวิชาชีพบัญชี เพื่อสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อสภาวิชาชีพบัญชี

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงทัศนคติของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อสภาวิชาชีพบัญชี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved